

Зазвичай механізм попередження загрози банкрутства діє ефективно, якщо функціонують усі складові частини та наявні ресурси, без яких не можна провести оптимізацію, реструктуризацію або реорганізацію бізнес-процесів.

Індикаторами ж загрози банкрутства підприємства при оцінці фінансового стану безумовно є його показники, а саме: коефіцієнти ліквідності (платоспроможності), рентабельності, забезпечення власними коштами, вартості чистих активів, тощо.

Підсумовуючи, можна визначити, що конче потрібно для підприємства створення антикризової програми, яка сприятиме зміцненню його положення в умовах мінливого зовнішнього середовища та забезпечить перехід на інтенсивний тип розвитку.

Список використаних джерел:

1. Зверук Л.А. Антикризове управління підприємством в умовах інноваційного розвитку // Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». – 2017. – № 1(23). – 2 т. – С. 69–75.
2. Кукоба В.П. Управління антикризовою діяльністю підприємства: навч. посіб. - К. : КНЕУ, 2008. 400 с.
3. Мальська М. П. Корпоративне управління : підручник / М. П. Мальська, Н. Л. Мандюк, Ю. С. Занько. – К. : Знання, 2012. – 348 с.

УДК330.11:330.131.7

Костюченко Т.А.,

магістрант,

Науковий керівник – Чепка В.В. ,

к.е.н., доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ “КНЕУ імені В. Гетьмана”

Антикризове управління корпоративними фінансами

Удосконалення фінансового стану будь-якого підприємства варто

здійснювати з урахуванням загальних теоретико-методологічних засад антикризового управління та ризиків, які характерні для макроекономічного, галузевого та мікрорівня.

На думку О. О. Терещенка та С. В. Павловського, «досить часто криза на мікрорівні тісно пов'язана з макроекономічними чинниками» [1, с. 109]. До макроекономічних ризиків, які є несприятливими для сучасного бізнес-середовища належать: інфляційні та курсові ризики (шоки), зумовлені високим і непрогнозованим рівнем інфляції; високі процентні ставки та значні витрати на капітал через низькі кредитні рейтинги країни; введення тимчасової адміністрації та ліквідація великої кількості банків, що зумовило фінансові проблеми у клієнтів банків представників корпоративного сектору; ризики корупції та недієздатність антимонопольного законодавства; нестабільність, зумовлена конфліктом із Російською Федерацією, а відповідно, торговельними й транзитними обмеженнями; глобальна криза та висока цінова волатильність на сировинних ринках; низька ліквідність і функціональна неспроможність вітчизняного фондового ринку; низький рівень корпоративного управління в бізнесі» [2, с. 109-110].

Аналізуючи фінансовий стан українських підприємств, можна дійти висновку, що найбільший вплив на їх фінансово-господарську діяльність здійснюють наступні негативні фактори: погіршення економічної ситуації в Україні та зниження купівельної спроможності споживачів; обмежений доступ до недорогих позикових ресурсів; втрата продажів в тимчасово окупованих областях України; девальвація гривні; часті зміни податкового законодавства» [3].

До внутрішніх ризиків належить погіршення показників, які пов'язані з особливостями діяльності підприємства та його фінансовим станом.

Перш ніж застосовувати антикризові заходи необхідно визначити прогнозне значення інтегрального показника фінансового стану за методикою Міністерства фінансів України.

Для отримання прогнозних даних доцільно застосувати кілька економіко-статистичних підходів, щоб отримати альтернативні дані інтегрального показника фінансового стану на декілька прогнозних років. Так, для прогнозування значення інтегрального показника фінансового стану за динамікою коефіцієнтів (фінансової незалежності, покриття необоротних активів, рентабельності продажів, активів та операційної діяльності, оборотності оборотних активів та позичкового капіталу) необхідно побудувати прямі регресії.

Прогнозування інтегрального показника фінансового стану вказує на тенденцію – збільшення чи зменшення останнього та загрозу погіршення фінансового стану досліджуваного підприємства. Таким чином, за допомогою прогнозування та регресії можна побачити основні загрози погіршення фінансового стану – зменшення показників (коефіцієнтів) за якими параметр набуватиме від’ємного значення.

Для всіх наведених вище показників спільними вихідними показниками є фінансові результати: фінансовий результат від операційної діяльності, EBITDA, чистий прибуток. Отже, якщо інтегральний показник має негативну тенденцію до зменшення (на фоні загального погіршення показників діяльності підприємства), то основним антикризовим напрямом у діяльності досліджуваного підприємства має стати забезпечення прибутковості діяльності.

Тобто, завданнями антикризового управління підприємства можуть бути: своєчасне діагностування фінансового стану і вживання необхідних антикризових фінансових заходів щодо попередження фінансової кризи; мінімізація негативних наслідків фінансової кризи для підприємства; відновлення прибутковості підприємства; усунення надлишкової ліквідності підприємства (при необхідності); ефективне використання основних засобів.

Враховуючи різноманітність кризових явищ у теорії та практиці до використання рекомендовані різні методи антикризового управління. Проте, до найбільш дієвих відносяться:

- контролінг, основним завданням, якого є прискорення виявлення кризових явищ;
- реінжиніринг, що спрямований на різке підвищення показників ефективності діяльності, таких як продуктивність праці, час виготовлення продукції, собівартість тощо.

Список використаних джерел:

1. Терещенко О. О. Удосконалення фінансового механізму антикризового управління підприємством / О. О. Терещенко, С. В. Павловський // Фінанси України. — 2016. — № 6. — С. 108-123.
2. Терещенко О. О. Вартісно-орієнтований контролінг - інноваційний ресурс управління корпоративними фінансами / О. О. Терещенко, Д. Г. Савчук // Фінанси України. — 2011. — № 12. — С. 77-88.
3. Шеремет, О. О. Фінансовий аналіз: навч. посібник для студ. вищих навч. закл. / О. О. Шеремет. — К. : Кондор, 2005. — 196 с.

УДК :334.78 :658.15

Крамаренко А.Р.,

студентка 3-го курсу, факультету економіки та управління

Науковий керівник - Ушеренко С.В.,

к.е.н., доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ “КНЕУ імені В. Гетьмана”

Оптимізація структури капіталу підприємства

У сучасних умовах ведення бізнесу на результати діяльності підприємств істотно впливає капітал підприємства, його обсяг, структура та